

Conferència de J. B. Xuriguera

D. J. B. Xuriguera

Ei dia 19 de maig, el nostre consoci J. B. Xuriguera pronuncïà una Conferència sobre Els Poemes Catalans.

Després de posar de manifest la resistència de l'home mitjà a llegir les obres d'aquesta branca important de la creació literària, demostrà que, malgrat tot, el gran tresor espiritual dels pobles reposa en aquestes obres gegantines. Avui, encara, Homer és la primera figura literària grega, com Virgili ho és de la llatina, el Dant, l'Ariost i el Tasse, de la italiana, Camoens de la portuguesa, Milton i Shakespeare de l'anglesa, Goethe de l'alemanya, Mistral de la provençal i Verdaguer de la catalana.

Tots aquests genis representen llurs països. Ells han aixecat ben enlaire la fama dels pobles que els donaren la vida i han ofert al món les perles d'incalculable valor que enjoiem la corona de les lletres universals.

L'aparició del geni no és un atzar ni un caprici del destí. Aquest apareix només en la confluència dels tres elements indispensables per la formació de la seva personalitat, que són: el poble al qual pertanyen, la idea que abracen i la llengua que esgrimeixen.

Passa després a estudiar la llengua

catalana, i pregunta si respon a las exigències de la ploma més agosarada. La resposta és afirmativa. El conferenciant creu que el geni pot servir-se'n amb la confiança que ha de respondre-li com l'instrument més acabat i sensible. Acompanya aquesta idea amb una exposició de la nostra Literatura, aturant-se particularment en el Renaixement fins arribar als temps moderns.

A l'arribar a l'objecte de la Conferència, que era la gran creació poemàtica en la nostra llengua, ens oferí una encoratjadora exposició de més de cinquanta poemes, veritable producció extraordinària que pot enorgullir una Literatura. Aquesta curiosa collecció que posseeix el nostre amic conté obres d'un interès meritíssim.

No tots els poemes, com és natural, són excel·lents mostres de poesia però abunden els autors afortunats i ens permeten d'oferir una selecció de creacions d'incalculable valor.

El conferenciant s'ha imposat la tasca d'estudiar tots els poemes catalans, comptant els versos de què es compona cada un d'ells i acompanyant-los d'un petit comentari, així com també alguna vegada de la lectura de petits fragments.

Una trentena de poemes són classificats entre la primera divisió, que inclouen els que tenen una longitud d'un miler de versos. Passa després a tractar les obres d'una extensió més considerable, on abunden obres fins a cinc mil versos. I, després, s'ocupa de les creacions gegantines amb poemes de dotze i quinze mil versos. El poema més extens de la literatura catalana és «Mallorca Cristiana», de Damàs Calvet, que té prop de vint mil versos i és un veritable gegant de les nostres lletres.

Finalment, J. B. Xuriguera parla de les quatre obres que són al seu judici d'una qualitat més enlairada. Llurs autors són Agustí Bartra, Josep M.ª de Sagarra, Joan Maragall i Jacint Verdaguer. Aquest últim és encara el príncep de la literatura catalana, que ningú no ha pogut superar.

A l'acabar, el conferenciant veié premiat amb abundants aplaudiments del selecte auditori que assistí a l'acte, el meritíssim esforç que representava el seu treball, ple d'encert i erudició.

J. V.